

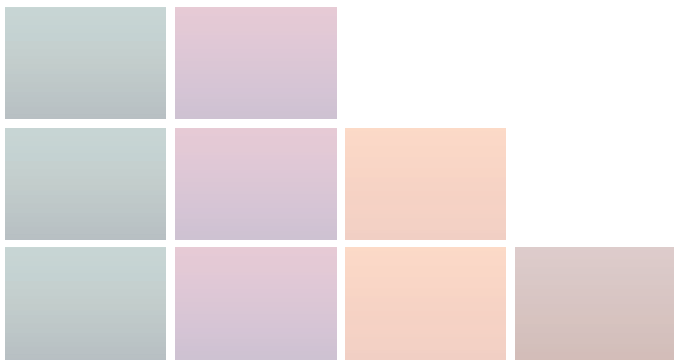
**WARTOŚĆ GODZIWA W ŚWIECIE BIZNESU:
POMIAR - PREZENTACJA - ETYKA**

**23 LISTOPADA
2015**

**INSTYTUT
RACHUNKOWOŚCI**

SZKOŁA GŁÓWNA HANDLOWA
W WARSZAWIE

Wartość godziwa jest wartością wymiany na idealnym rynku i może być ustalona na trzy sposoby, według preferencji. ”

[Investec Bank Limited, 2012]

Wartość godziwa - cena, którą otrzymano by za sprzedaż składnika aktywów lub zapłacono by za przeniesienie zobowiązania w transakcji przeprowadzonej na zwykłych warunkach między uczestnikami rynku na dzień wyceny. ”

[MSSF 13, par. 9]

Wartość godziwa odzwierciedla najbardziej bieżący i kompletny szacunek wartości składnika aktywów lub zobowiązania, uwzględniając kwoty, moment wystąpienia i ryzykowność przyszłych przepływów pieniężnych przypisanych do składnika aktywów lub zobowiązania. ”

[CFA Institute, 2007]

0 FORUM

FRwSGH to cykliczne dyskusje naukowe i platforma służąca wymianie doświadczeń odnoszących się do tematów ważkich w nauce i praktyce rachunkowości. Jest wyrazem wspólnej troski naukowców z dziedziny nauk ekonomicznych i praktyków związanych z działalnością gospodarczą o doskonalenie rozwiązań ważnych dla systemów informacyjnych (finansowych i innych zarządczych) w tym biznesie istotnych. FRwSGH podejmuje zagadnienia ważne zarówno w skali mikro-, makroekonomicznej, jak i globalnej.

Organizatorem FRwSGH jest Instytut Rachunkowości w Kolegium Zarządzania i Finansów Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

Wszystkich, którym powyższy obszar zainteresowań nie jest obojętny serdecznie zapraszam na kolejne wydarzenia FRwSGH.

**prof. zw. dr hab.
Anna Karmańska**
Dyrektor Instytutu Rachunkowości

Instytut Rachunkowości
Kolegium Zarządzania i Finansów
Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie

PROGRAM 1. FORUM RACHUNKOWOŚCI

PANEL 1

O WARTOŚCI GODZIWEJ W NAUCE

(kontrowersje w ekonomii, finansach, zarządzaniu i rachunkowości)

Ramy panelu wyznaczyły odpowiedzi na następujące pytania: Czy wartość godziwa jest definiowana w naukach o zarządzaniu, w ekonomii, w finansach i w rachunkowości? Jak jest ona definiowana i czy właściwe jest wykorzystywanie w nauce definicji zaczerpniętej z regulacji prawnych? Jakie jest znaczenie wartości godziwej dla nauki ekonomii, finansów, zarządzania i rachunkowości? Czy koncepcja wartości godziwej pozwoliła na podjęcie nowych badań naukowych i jakie są ich kierunki? Czy wartość godziwa, nawet na „idealnym rynku”, jest z punktu widzenia nauk ekonomicznych właściwym miernikiem wartości?

W dyskusji panelowej wypowiedzieli się profesorowie ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, reprezentujący dyscypliny naukowe: ekonomię, finanse, nauki o zarządzaniu oraz (niewyodrębnioną jeszcze formalnie) naukę o rachunkowości.

PANEL 2

O WARTOŚCI GODZIWEJ W PRAKTYCE

(wycena, ujawnianie, badanie, wykorzystanie wartości godziwej)

Ramy panelu wyznaczają odpowiedzi na następujące pytania: Czy wydanie MSSF 13 Ustalanie wartości godziwej „ułatwiło życie” twórcom sprawozdań finansowych? Czy ustalanie wartości godziwej stało się łatwiejsze? Co w procesie wyceny do wartości godziwej jest najbardziej kłopotliwe i uciążliwe, z perspektywy spółki działającej w Polsce? Co jest najtrudniejsze w weryfikowaniu wartości godziwej w odniesieniu do spółek publicznych? Co budzi najczęściej wątpliwości w ustalaniu wartości godziwej z punktu widzenia wymagań nadzorczych?

W dyskusji panelowej wypowiedzieli się Przedstawiciele z Komisji Nadzoru Finansowego, Krajowej Izby Biegłych Rewidentów, Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, Praktycy z instytucji finansowych i przedsiębiorstw, zajmujący się na co dzień ustalaniem, oceną, normowaniem, audytem wartości (w tym godziwej).

PANEL 3

O WARTOŚCI GODZIWEJ W NAUCE I PRAKTYCE

(dyskusja panelowa i burza mózgów uczestników konferencji)

W dyskusji panelowej wypowiedzieli się Przedstawiciele z Ministerstwa Finansów, profesjonalnego wydawnictwa zawodowego, środowiska biegłych rewidentów oraz nauki.

Udział wzięli:

prof. dr hab. Marek Garbicz

Katedra Ekonomii Stosowanej SGH w Warszawie,

prof. dr hab. Anna Karmańska

Instytut Rachunkowości SGH w Warszawie,

prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska-Ziemacka

Prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego,

prof. dr hab. Maria Romanowska

Instytut Zarządzania SGH w Warszawie,

prof. dr hab. Andrzej Sławiński

Katedra Ekonomii Ilościowej SGH w Warszawie.

Moderator:

dr hab. Joanna Wielgórska-Leszczyńska, prof. SGH

Instytut Rachunkowości SGH w Warszawie.

Udział wzięli:

Beata Baluta

Dyrektor Departamentu Nadzoru Ubezpieczeniowego

Komisji Nadzoru Finansowego,

Mirosław Boda

Wiceprezes Zarządu ING Bank Śląski,

Zbigniew Jusis

Partner Działu Wyceny i Modelowania Biznesowego

EY Polska,

Barbara Mistowska-Dragan

Zastępca Prezesa Krajowej Izby Biegłych Rewidentów,

Wojciech Rabej

Członek Zarządu Gothaer Towarzystwo Ubezpieczeń S.A.

Moderator:

dr Marta Gawart

Instytutu Rachunkowości SGH w Warszawie.

Udział wzięli:

Józef Dudek

Stowarzyszenie Księgowych w Polsce,

Partner w Kancelaria Audytorska Dudek

i Partnerzy Biegli Rewidenci,

dr Zdzisław Fedak

Redaktor Naczelny Miesięcznika „Rachunkowość”,

Agnieszka Gajewska

Prezes Rady Regionalnego Oddziału Krajowej Rady Biegłych Rewidentów w Warszawie,

dr hab. Mirosława Kwiecień

prof. UE Zakład Nauk Ekonomicznych Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w Legnicy,

dr Przemysław Mućko

Instytut Rachunkowości na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego,

Wojciech Bernat

Główny Specjalista w Departamencie Rachunkowości

i Rewizji Finansowej Ministerstwa Finansów.

Moderator:

dr hab. Ewa Hellich, prof. SGH

Instytut Rachunkowości SGH w Warszawie.

RELACJA Z FORUM

1. FORUM RACHUNKOWOŚCI W SGH

Wartość godziwa od kilkunastu lat pozostaje jednym z najbardziej kontrowersyjnych zagadnień współczesnej praktyki i teorii rachunkowości; jest również dyskutowana wśród teoretyków i praktyków finansów. Uwielbiana w czasach prosperity, a następnie obarczana współodpowiedzialnością za kryzys finansowy ostatnich lat. Wartość godziwa jako pierwsza z kategorii wartości wykorzystywanych dotychczas w rachunkowości doczekała się własnego międzynarodowego standardu. Trzy lata obowiązywania MSSF nr 13 Ustalanie wartości godziwej to wystarczająco długi okres, aby zidentyfikować niuanse ustalania wartości godziwej, zalety i ograniczenia wyceny w wartości godziwej oraz jej praktyczne zastosowania. Stąd celem pierwszego Forum Rachunkowości w SGH organizowanego przez Instytut Rachunkowości była wymiana poglądów i doświadczeń na temat postrzegania i wykorzystania wartości godziwej w teorii oraz praktyce rachunkowości i finansów.

**WARTOŚĆ GODZIWA
W ŚWIECIE BIZNESU:
POMIAR
PREZENTACJA
ETYKA**

1 PANEL O WARTOŚCI GODZIWEJ W NAUCE

W panelu I udział wzięli przedstawiciele

nauk ekonomicznych:

prof. dr hab. Marek Garbicz

prof. dr hab. Anna Karmańska

prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska-Ziemacka

prof. dr hab. Maria Romanowska

prof. dr hab. Andrzej Sławiński

Moderatorem panelu była:

dr hab. Joanna Wielgowska-Leszczczyńska, prof. SGH

Rozważano następujące kwestie:

1. Czy wartość godziwa jest definiowana w naukach o zarządzaniu, w ekonomii, w finansach i w rachunkowości? Jak jest ona definiowana i czy właściwe jest wykorzystywanie w nauce definicji zaczerpniętej z regulacji prawnych?
2. Jakie jest znaczenie wartości godziwej dla nauki ekonomii, finansów, zarządzania i rachunkowości?
3. Czy koncepcja wartości godziwej pozwoliła na podjęcie nowych badań naukowych i jakie są ich kierunki?
4. Czy wartość godziwa, nawet na „idealnym rynku”, jest z punktu widzenia nauk ekonomicznych właściwym miernikiem wartości?

Wnawiązaniu do nauk o zarządzaniu, zgodnie z którymi organizację można uznać za sprawną, gdy jej cel jest godziwy, podkreślono, że wartość godziwa zawiera w sobie podejście sprawnościowe i etyczne. Nauki o zarządzaniu najwcześniej odstąpiły od pomiaru wyników działań zespołów ludzi i organizacji wyłącznie za pomocą miar ekonomicznych. Organizacje są tak złożonym tworem, że używanie do oceny ich działań tylko miar ekonomicznych jest niemożliwe. Wartość ekonomiczna jest tylko jednym z wielu mierników, które należy brać pod uwagę przy ocenie działań organizacji.

Stwierdzono, że z perspektywy nauki ekonomii wartość godziwa pomija problem użyteczności dóbr, zwiększania dobrobytu społecznego, co więcej nie identyfikuje sytuacji, gdy w gospodarce następuje przechwytywanie wartości, którą wytworzyły inne podmioty. W kategoriach społecznych może ona prowadzić do dużego przeszacowania lub niedoszacowania produktów.

Wartość godziwa przedstawia konsensus oczekiwań co do przyszłych strumieni dochodów i zmienia się wraz ze zmianami w gospodarce. ”

W nawiązaniu do nauki finansów podkreślono, że problemy związane z wartością godziwą możliwe byłyby do uniknięcia gdyby wartość godziwa została powiązana z hipotezą informacyjnej efektywności rynków finansowych. Cena rynkowa odzwierciedla fundamentalną wartość aktywów finansowych na rynku płynnym. Wartość godziwa przedstawia zatem konsensus oczekiwań co do przyszłych strumieni dochodów i zmienia się wraz ze zmianami w gospodarce. Nie ma innego punktu odniesienia dla aktywów finansowych niż taki właśnie konsensus oczekiwań. Problemem dla rachunkowości jest jednak to,

że konsekwencją stosowania wartości godziwej dla aktywów finansowych są zyski i straty wynikające z przeszacowań. Jeśli zostają one ujęte w wyniku finansowym mogą stać się podstawą do nieuzasadnionych wypłat z zysku. Kolejnym problemem jest to, jak wyceniać aktywa, które nie są przedmiotem obrotu na rynkach płynnych. Poszukiwanie ceny rynkowej dla aktywów, których nie ma na płynnym rynku, nie jest właściwe. Stosowane dla takich zasobów modele wyceny określane jako wycena mark-to-model okazują się wyceną mark-to-myth.

Rozważając perspektywę nauki o rachunkowości stwierdzono, że wartość godziwa pojawiła się w rachunkowości z powodu silniejszej, niż to miało miejsce w przeszłości, przyszłościowej orientacji decyzyjnej interesariuszy sprawozdawczości finansowej.

Spośród licznej grupy interesariuszy rachunkowości, do wprowadzenia do systemu informacyjnego rachunkowości kategorii wartości godziwej, przyczyniła się przede wszystkim grupa najliczniejsza, tj. grupa inwestorska. Zainteresowani przede wszystkim diagnozowaniem czynników ryzyka i potencjałem związanym z przyszłymi możliwościami pomnażania, a nie tylko utrzymania kapitału zainwestowanego w biznes, ci właśnie interesariusze skutecznie wylobbowali przejście na zupełnie inny tor myślenia w rachunkowości, z silnie retrospektywnego na terażniejszy i przyszły. Narzędziem umożliwiającym wprowadzenia do rachunkowości jednocześnie aspektu „teraźniejszości” (Present Value) oraz „przyszłości” (Future Value) stała się ustalona w rachunkowości koncepcja określania wartości godziwej. Przy tej okazji, spowodowała ona jednak, potrzebę kolejalnego w podmiotach

biznesowych (osób zajmujących się zarządzaniem, finansami i rachunkowością) wysiłku związanego z wycenami koniecznymi w obszarze rachunkowości.

Wartość godziwa pojawiła się w rachunkowości z powodu silniejszej, niż to miało miejsce w przeszłości, przyszłościowej orientacji decyzyjnej interesariuszy sprawozdawczości finansowej. ”

2 PANEL O WARTOŚCI GODZIWEJ W PRAKTYCE

Panel II należał do przedstawicieli szeroko pojmowanego biznesu. Udział w nim wzięli:

Beata Baluta

Mirosław Boda

Zbigniew Jusiś

Barbara Mistowska

Wojciech Rabiej

Moderatorem panelu była:

dr Marta Gawart

Pojawienie się MSSF 13 – z punktu widzenia sporządzających sprawozdania finansowe - na pewno poszerzyło zakres obowiązkowych ujawnień, natomiast nie przyniosło rewolucyjnych zmian w odniesieniu do samej metodologii wyceny według wartości godziwej. Natomiast MSSF 13 jest przede wszystkim ważny dla odbiorców sprawozdań finansowych - może być dla nich narzędziem pomagającym zrozumieć kategorię wartość godziwej.

Problemy z wyceną według wartości godziwej dotyczą głównie tych składników aktywów i pasywów, dla których nie istnieje aktywny rynek – wtedy bowiem w największym stopniu dają znać o sobie niedookreślone zasady wyceny oraz konieczność stosowania oszacowań. Jednocześnie należy pamiętać, że rynek (podejście mark-to-market) nie zawsze jest najlepszym sposobem na wycenę aktywów. Wartość godziwa nie jest wartością obiektywną, wręcz przeciwnie - jest subiektywna, może być różna dla różnych ludzi, instytucji, w zależności od tego, jaki mają model biznesowy, jakie przyjmują założenia co do przyszłości, w jakiej sytuacji działają. Zatem nawet, jeśli istnieje aktywny rynek – ustalając wartość godziwą należy zachować odpowiednią ostrożność, biorąc pod uwagę szereg różnych czynników.

Z doświadczeń sporządzających sprawozdania finansowe, jak również osób zajmujących się wyceną w sytuacjach

Rozważano następujące kwestie:

1. Czy wydanie MSSF 13 Ustalanie wartości godziwej „ułatwiło życie” twórcom sprawozdań finansowych? Czy ustalanie wartości godziwej stało się łatwiejsze?
2. Co w procesie wyceny do wartości godziwej jest najbardziej kłopotliwe i uciążliwe, z perspektywy spółki działającej w Polsce?
3. Co jest najtrudniejsze w weryfikowaniu wartości godziwej w odniesieniu do spółek publicznych?
4. Co budzi najwięcej wątpliwości w ustalaniu wartości godziwej z punktu widzenia wymagań nadzorczych?

Instytucje nadzorcze często stwierdzają braki w opisie polityki rachunkowości w zakresie ustalania wartości godziwej oraz w opisie procedury reklasyfikacji pomiędzy poszczególnymi poziomami wyceny w wartości godziwej.

”

szczególnych wynika, że są takie składniki majątkowe, dla których ustalenie wartości godziwej jest szczególnie trudne – należą do nich m.in. surowce, energia.

Wartość godziwa stanowi poważne wyzwanie dla biegłych rewidentów.

Problemy pojawiają się właściwie na każdym etapie badania sprawozdania finansowego – zarówno w odniesieniu do zasadności wyboru wyceny według wartości godziwej dla określonych składników majątkowych dokonane go przez Zarząd, jak i w stosunku do samej metodologii

liczenia wartości godziwej, czy wreszcie ostatecznej oceny racjonalności wyceny przez biegłego rewidenta.

Instytucje nadzorcze identyfikują szereg problemów związanych zarówno z samymi procedurami ustalania wartości godziwej, jak i ujawnieniami na temat wartości godziwej w sprawozdaniach finansowych spółek publicznych. Należą do nich m.in. problemy związane z:

- Definiowaniem aktywnego rynku,
- Przypisaniem do poszczególnych poziomów hierarchii wartości godziwej,
- Wyceną instrumentów pochodnych w bankach i zakładach ubezpieczeń,
- Wyceną nieruchomości (inwestycyjnych oraz zabezpieczeń),
- Wyceną zorganizowanej części przedsiębiorstwa wnoszonej jako aport,
- Wyceną skryptów dłużnych w wartości godziwej w SKOKach.

Instytucje nadzorcze często stwierdzają braki w opisie polityki rachunkowości w zakresie ustalania wartości godziwej oraz w opisie procedury reklasyfikacji pomiędzy poszczególnymi poziomami wyceny w wartości godziwej.

Odnotowują też przypadki nieuzasadnionych zmian zasad wyceny w wartości godziwej.

Na zakończenie dyskusji zaproponowano następujące rekomendacje dla nauki i praktyki rachunkowości:

- Warto kontynuować badania naukowe nad metodologią wyceny według wartości godziwej. Obecnie nie ma już sensu zastanawiać się nad tym, czy i dlaczego lepsza jest wycena według wartości historycznej czy według wartości godziwej. Nie ma już powrotu do wyceny według kosztu historycznego, natomiast model wyceny według wartości godziwej jest cały czas w fazie kształtowania się i warto pracować nad jego metodologią,
- W praktyce w procedurach ustalania wartości godziwej konieczne jest zwiększenie współpracy Zarządu, Rady Nadzorczej, biegłych rewidentów i rzeczoznawców. Taka współpraca pozwala bowiem, na wzajemne uświadomienie konfliktów interesów, lepsze zrozumienie konsekwencji wyborów dokonywanych w procedurach wyceny oraz ostatecznie na wypracowanie racjonalnego stanowiska w odniesieniu do wyceny według wartości godziwej,
- Sporządzający sprawozdania finansowe powinni zwrócić szczególną uwagę na poprawienie jakości ujawnień na temat wartości godziwej.

3 PANEL O WARTOŚCI GODZIWEJ W NAUCE I PRAKTYCE

W panelu III udział wzięli:

Józef Dudek

dr Zdzisław Fedak

dr hab. Mirosława Kwiecień

dr Przemysław Mućko

Wojciech Bernat

W ramach panelu III została przeprowadzona dyskusja, którą poprowadziła, jako moderator:

dr hab. Ewa Hellich, prof. SGH

*Oprócz wyżej wymienionych osób, w dyskusji
brały udział również inne osoby z sali.*

W odpowiedzi na poniżej postawione pytania wyrażono następujące opinie.

Definicja wartości godziwej, która została wprowadzona do ustawy o rachunkowości, ma bardzo ogólny charakter, co w powiązaniu z brakiem szczególnych wytycznych jej stosowania oznacza, że w praktyce nie wiadomo, jak należałoby ją ustalać. To spowodowało, że praktycy nie przywiązują znaczącej uwagi do poruszanego zagadnienia. Potwierdzają to obserwacje życia gospodarczego

*Odnoszenie nadwyżki
z przeszacowania aktywów trwałych
na wynik finansowy nie może
być uznane za zgodne z zasadą
ostrożności.*

”

poczynione w trakcie badań sprawozdań finansowych oraz szkoleń z zakresu rachunkowości.

Zanim wprowadzono do polskiego prawa bilansowego pojęcie wartości godziwej, w pierwszej wersji ustawy o rachunkowości uwzględnione były: cena nabycia, koszt wytworzenia, oraz cena sprzedaży netto. Ta ostatnia – według jednego z prelegentów – w swej istocie była zbliżona do wartości godziwej, gdyż odzwierciedlała potencjalną cenę, jaką można było uzyskać za składnik aktywów. Cena nabycia oraz koszt wytworzenia były natomiast ustalone na podstawie poniesionego i udokumentowane-

Rozważano następujące kwestie:

1. Czy można zgodzić się z interpretacjami wartości godziwej, które wyłoniły się w trakcie rozważań prowadzonych w ramach paneli I i II?
2. Jak należy odnosić nadwyżkę z przeszacowania powstałą w wyniku wyceny według wartości godziwej?
3. Jakie istnieją problemy z ustalaniem wartości godziwej w przypadku spółek niepublicznych?
4. Jak wartość godziwa oraz zasady ujawniania i prezentacji dotyczące tej kategorii wpływają na użyteczność sprawozdań finansowych?
5. Jakie problemy występują w związku z weryfikacją wartości godziwej przez biegłych rewidentów?

go kosztu. Z tego względu waga tego rodzaju wyceny była szczególna.

Brak szczegółowych uregulowań w zakresie wartości godziwej stawia naukę i praktykę w obliczu konieczności ustalenia znaczenia poruszanego zagadnienia. Jedną z przedstawionych propozycji wyjaśnienia istoty pojęcia wartości godziwej bazowała na zawartości semantycznej słów „godziwy” oraz „rzetelny”. W świetle Słownika języka polskiego „godziwy” oznacza odpowiedni, właściwy, słuszny, dozwolony, rzetelny, uczciwy. Z kolei słowo „rzetelny” oznacza uczciwy, sumienny, solidny, godny zaufania, należyty, właściwy, dokładny, autentyczny. Te dwa pojęcia są zbliżone. Zatem wartość godziwa powinna spełniać wymóg rzetelności.

Druga propozycja interpretacji istoty wartości godziwej, przedstawiona przez innego prelegenta, sięgała do tłumaczenia pojęcia „fair value”. Przy takim podejściu, gdyby pojęcie „fair value” było dobrze przetłumaczone, to w języku polskim brzmiałoby „wartość rynkowa”, „wartość zbywcza”, „wartość targowa”. Wynika z tego, że słowo

„fair” powinno być przetłumaczone jako „targ”, „jarmark”, a nie „uczciwy”, „rzetelny”, itd. Przetłumaczenie „fair value” jako „wartość rynkowa” implikuje, że jest ono dobrze znane polskiej praktyce rachunkowości. W tym ujęciu wartość godziwa powinna być ustalana na rzeczywistym rynku, a nie w wyniku metodologii całkowicie bazującej na hipotetycznych założeniach.

W trakcie dyskusji zwrócono również uwagę, że kluczowym problemem – obok znaczenia i ustalania wartości godziwej – jest określenie zasad odniesienia nadwyżki z przeszacowania powstałej w wyniku wyceny. Podstawowe pytanie dotyczy tego, czy nadwyżka ta powinna być odnoszona na kapitał z aktualizacji wyceny, co powoduje, że nie mogłaby być przeznaczona do rozdysponowania przez właścicieli jednostki gospodarczej, czy też należałoby ją odnosić na wynik finansowy? Innymi słowy problem dotyczy tego, czy w przypadku przeszacowania na skutek wyceny w wartości godziwej zysk może być uznany za zrealizowany, czy też nie może być w ten sposób potraktowany? W odpowiedzi na tak sformułowane pytanie stwierdzono, że odnoszenie nadwyżki z przeszacowania aktywów trwałych na wynik finansowy nie może być uznane za zgodne z zasadą ostrożności.

W odniesieniu do problemów z ustalaniem wartości godziwej w przypadku spółek niepublicznych poczyniono następujące spostrzeżenia.

- Poza nielicznymi wyjątkami, jednostki gospodarcze, które sporządzają sprawozdania finansowe na podstawie ustawy o rachunkowości, nie zgłaszają do Ministerstwa Finansów formalnych zapytań związanych z istotą i ustalaniem wartości godziwej.

- W świetle nowelizacji ustawy o rachunkowości przyjętej w ubiegłym roku, jednostki mikro nie stosują wartości godziwej, co stanowi istotne uproszczenie w sporządzaniu sprawozdań finansowych.

- Zgodnie z nowelizacją ustawy o rachunkowości, która weszła w życie we wrześniu 2015 r., a będzie miała zastosowanie do sprawozdań finansowych sporządzanych za kolejny rok (2016) (fakultatywnie może być stosowana do sprawozdań finansowych sporządzanych za rok 2015), w przypadku jednostek, które spełnią kryteria dotyczące

sumy bilansowej (17 000 000 zł), przychodów (34 000 000 zł) oraz średniorocznego zatrudnienia (50 osoby), będzie istniała możliwość odstąpienia od stosowania Rozporządzenia Ministra Finansów określającego zasady wyceny instrumentów finansowych.

W trakcie dyskusji zwrócono uwagę, że kluczowym problemem - obok znaczenia i ustalania wartości godziwej - jest określenie zasad odniesienia nadwyżki z przeszacowania powstałej w wyniku wyceny.

Kolejne zagadnienie, które poruszono w trakcie panelu III, dotyczyło wpływu wykorzystania wartości godziwej oraz ujawniania i prezentacji informacji dotyczących tej kategorii na użyteczność sprawozdań finansowych. Zwrócono tutaj uwagę, między innymi, na następujące kwestie.

- Zagadnienie wartości godziwej podejmowane jest w nauce, w tym również w polskiej nauce o rachunkowości, od wielu lat.

- Dylemat wartości godziwej jest dylematem sztuki pomiaru, w której istnieje potrzeba precyzyjnego odpowiedzenia na pytania: „Co mierzyć?”, „Jak mierzyć?” oraz „Dla kogo mierzyć?”.

- Równie istotne jest podejmowanie kwestii zasad prezentacji oraz etyki związanych z ustalaniem wartości godziwej.

- Z badania, które obejmowało lata 2003 – 2013 i dotyczyło spółek giełdowych w Polsce wynika, że występowały problemy ze zrozumieniem pojęć wartości godziwej oraz aktywnego rynku, co ograniczało możliwość prawidłowego zastosowania polityk rachunkowości przyjmowanych przez te podmioty.

- Standardy US GAAP wydają się znacznie bardziej porządkować zagadnienie wartości godziwej niż MSSF.

- Wartość godziwa wydaje się bardziej rozumiała

intuicyjnie dla użytkowników sprawozdań finansowych niż wartość bazująca na koncepcji kosztu historycznego.

- Odpowiedź na pytanie o potrzebę stosowania wartości godziwej powinna być uwarunkowana specyfiką jednostek i ich relacji z otoczeniem, co na przykład uwzględniono w ustawie o rachunkowości w odniesieniu do jednostek mikro.

W części panelu III dotyczącej problemów związanych z weryfikacją wartości godziwej przez biegłych rewidentów poczyniono następujące uwagi.

- Odpowiedzialność za prace przeprowadzone w ramach ustalania wartości godziwej ponosi również biegły rewident.

- Badając sprawozdanie finansowe należy zwracać szczególną uwagę na konsekwencje zastosowania wartości godziwej. W tym kontekście bardzo ważne są przesłanki, które znalazły się u podstaw wyboru metody wyceny przy zastosowaniu wartości godziwej. Zdarza się, że wybór tej metody jest podyktowany chęcią wykazania w sprawdzaniu finansowym z góry założonych wartości w celu oddziaływania na oceny formułowane przez adresatów sprawozdań finansowych.

- Zbadanie prawidłowości ustalenia wartości godziwej wymaga zweryfikowania wszystkich parametrów, które miały wpływ na tę wartość.

Relację przygotowała:

dr Marta Gawart

Przewodnicząca Rady Programowej 1. FRwSGH

Inicjator 1. FRwSGH:

prof. dr hab. Anna Karmańska

SZKOŁA GŁÓWNA HANDLOWA W WARSZAWIE

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, założona w 1906 roku jako Prywatne Kursy Handlowe Męskie Augusta Zielińskiego, jest najstarszą uczelnią ekonomiczną w Polsce, a zarazem jednym z wiodących uniwersytetów ekonomicznych w Europie. Co roku mury uczelni opuszcza ponad 2 000 nowych absolwentów. Statystycznie co trzeci ekonomista w Polsce w XX w. był absolwentem naszej Uczelni.

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie jest najstarszą uczelnią ekonomiczną w Polsce. Zmierzając do nadania swej działalności akademickiej wymiaru europejskiego, łączy ona ponadstuletnią tradycję z podejmowaniem zadań teraźniejszości oraz wyzwań przyszłości.

W nauczaniu i wychowywaniu Szkoła dąży do przekazywania najnowszej wiedzy, umiejętności rzetelnej pracy oraz odpowiedzialności wobec społeczeństwa, a w badaniach naukowych kieruje się szacunkiem dla prawdy oraz pożytkiem społecznym. Uczelnia kształci i prowadzi badania w zakresie ekonomii oraz nauk o zarządzaniu, korzystając z dorobku innych nauk społecznych.

Absolwenci Uczelni, wyposażeni w najnowszą wiedzę ogólną i specjalistyczną, wnoszą istotny wkład w życie gospodarcze, społeczne i polityczne w kraju i za granicą. Współtworzą oni wraz z nauczycielami akademickimi, pracownikami administracyjnymi, studentami oraz przedstawicielami środowisk związanych ze Szkołą jej wizerunek, promując dorobek oraz wspólnie realizując posłannictwo.

KOLEGIUM ZARZĄDZANIA I FINANSÓW

W obszarze zainteresowania Kolegium leżą: teoria ekonomii, finanse i bankowość, polityka gospodarcza, teoria zarządzania, marketing, prawo gospodarcze, rachunkowość, zarządzanie w skali gospodarki narodowej i przedsiębiorstwa, logistyka i transport, zarządzanie jakością, ekonomika konsumpcji w zakresie badania poziomu życia ludności oraz sterowania jakością.

Kolegium Zarządzania i Finansów jest jednostką naukową zrzeszającą 5 Instytutów i 7 Katedr i jest ważną jednostką organizacyjną w SGH. Potencjał naukowo-badawczy pracowników Kolegium sprawia, iż realizują oni liczne projekty badawcze finansowane przez Narodowe Centrum Nauki, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju oraz inne dostępne uczelniom programy finansowania nauki.

Kolegium ma także znaczący udział w kształtowaniu i realizowaniu oferty dydaktycznej Uczelni. Pracownicy Kolegium prowadzą zajęcia i seminaria na wszystkich stopniach studiów (w tym doktoranckich), które nieustannie cieszą się dużym zainteresowaniem studentów.

Przy Kolegium prowadzone są także liczne i zawsze aktualne w zakresie tematyki studia podyplomowe.

Wizytówka polskiej nauki

W ocenie parametrycznej jednostek naukowych mającej na celu wyłonienie czterech grup w kategorii A+, A, B, C pod względem jakości prowadzenia badań naukowych i prac badawczo-rozwojowych, Kolegium Zarządzania i Finansów legitymuje się kategorią „A+”.

Znajduje się tym samym w ścisłym gronie najlepszych w kraju jednostek naukowych.

Jednostki naukowe z prestiżową kategorią „A+” wraz z Krajowymi Naukowymi Ośrodkami Wiodącymi stanowią elitę i wizytówkę polskiej nauki

Prof. Barbara Kudrycka

O INSTYTUCIE

**INSTYTUT
RACHUNKOWOŚCI**

SZKOŁA GŁÓWNA HANDLOWA
W WARSZAWIE

Wykaz pracowników Instytutu:

prof. dr hab. Anna Karmańska

dr hab. Ewa Hellich, prof. SGH

dr hab. Joanna Wielgórska - Leszczyńska,
prof. SGH

dr Katarzyna Bareja

dr Hanna Bystrzycka

dr Marta Gawart

dr Magdalena Giedroyć

dr Rafał Grabowski

dr Urszula Kierczyńska

dr Katarzyna Klimczak

dr Edyta Łazarowicz

dr Małgorzata Mierzejewska

dr Małgorzata Paszula

dr Anna Wachowicz

mgr Teresa Boroń

mgr Magdalena Zadroga

Adres korespondencyjny:

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie
Instytut Rachunkowości
al. Niepodległości 162
02-554 Warszawa

NASZA MISJA

Misja Instytutu Rachunkowości Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie koncentruje działania jej Pracowników na trzech płaszczyznach: naukowej, dydaktycznej i praktycznej. Wyznacza prowadzenie tych działań w sposób służący rozwojowi polskiej nauki rachunkowości i podnoszeniu prestiżu zawodowego w jej obszarze.

WIZJA

Czerpiąc z dobrych wzorców swoich Mistrzów, Instytut Rachunkowości kreuje nowe poglądy, prezentuje - niepozbawioną samokrytyki i krytyki - postawę otwartości na twórcze myśli Ich następców.

WARTOŚCI

System wartości Pracowników Instytutu Rachunkowości określają: rzetelność badań naukowych, praca zespołowa, profesjonalizm dydaktyczny oraz gotowość do weryfikowania użyteczności wiedzy akademickiej w praktyce.

Adres siedziby:

Instytut Rachunkowości
al. Niepodległości 128, 02-554 Warszawa
budynek C, pokój 6/1
tel. 22 564 9289, fax. 22 564 8613

Inicjator 1. FRwSGH:

prof. dr hab. Anna Karmańska

Rada Programowa 1. FRwSGH

Przewodnicząca: *dr Marta Gawart*

Członkowie Rady Programowej:

prof. dr hab. Anna Karmańska

dr hab. Joanna Wielgórska - Leszczyńska, prof. SGH

dr Katarzyna Bareja

dr Rafał Grabowski

dr Katarzyna Klimczak

Komitet Organizacyjny 1. FRwSGH:

Przewodnicząca: *dr Małgorzata Paszula*

Członkowie Komitetu Organizacyjnego:

dr hab. Ewa Hellich, prof. SGH

dr Hanna Bystrzycka

dr Magdalena Giedroyc

dr Urszula Kierczyńska

dr Edyta Łazarowicz

dr Małgorzata Mierzejewska

dr Anna Wachowicz

mgr Teresa Borocho

mgr Magdalena Zadroga

PATRONI HONOROWI

